

Vrbovský farník

mesačník farnosti Vrbov – ročník II. – číslo **5/2008**

Padákovník

Po nebi plávajú nádherné biele mraky. Zospodu sú pekne rovné a navrchu sa podobajú na kvety karfiolu. Vytvárajú rady a pod nimi sa ako rybky v akváriu točia farebné padáky. Všetky odštartovali z Čiernej kopy. Je to kopec, ktorý z výšky vyzerá ako veľký hrob. Ten dojem umocňuje aj päťmetrový kríž na jednom jeho konci.

Pod lesom, dvestopäťdesiat metrov nižšie, sa nad trávou nežne vznáša modrý padák. Na šnúrach, ktoré držia sedačkou pilota sa trblietajú jemné vlákna babieho leta. Vzduch okolo prúdiaceho predmetu jemne sviští. Tieň, ktorý vrhá slnko neschopné presvietiť tenkú látku sa približuje k nohám pilota. Dotyk so zemou je mäkký, ledva badateľný v ohnutí kolien. Padák sa hadovito zavlní ako vydýchne vzduch a spadne na úhladnú kôpku. Pilot si navyknutým rozvážnym pohybom odopne prilbu a hodí ju o zem. Vyzlečie sedačku, a niekoľkými presnými kopancami zasiahne penový chránič, ktorý mu tak verne chráni chrbticu pri nechcených pádoch na zadok. Do ticha zaznie niekoľko nadávok. S vycerenými zubami pozoruje nízko krúžiaci červený padák nad hranou lesa. Boj pilota o udržanie sa v stúpavom prúde zdá sa byť márný. Už-už sa chystá nasmerovať na lúku k nemu, keď tu zrazu vietor rozkýva smreký pod ním. Ako na neviditeľnej udici sa meter za metrom dvíha a je stále menší a menší, až napokon zmizne kdesi vysoko v húfe iných padákov.

Nešťastník sklamane skloní hlavu. Teší sa, že kamarát vzlietol v stúpavom prúde tam, kam chcel aj on. Ale zároveň ho to šťve. Akoby to podčiarklo jeho smolu. Alebo neschopnosť. Začína sa vadíť so svätým Petrom, prečo aj jemu neposlal stúpavý prúd nahriateho vzduchu. Ba výčitky nekončia len u Petra, ale smerujú aj kdesi vyššie. Sebalútosť utápa v rýchлом kroku, keď s obrovským batohom smeruje späť na štart. Hnevá sa sám na seba, že prial pred chvíľou kamarátovi, aby tiež „zhnil“ pod kopcom. Hnevá sa na neho, že to neurobil a že ho nechal teraz šľapať samého. Hnevá sa a ani nevie prečo. Veď si sem prišiel oddýchnuť. Hnevá sa, že nevie byť vd'ačný aj za tých pár minút letu. Koľkí by za to dali aj poslednú košeľu. Hnevá ho, že sa hnevá. Bojí sa, že ak znova nenájde

stúpavý prúd, asi sa dole rozplače. Že cestou domov v aute bude zazerat' na všetkých, čo si dnes polietali. Chápavo budú hovoriť, že to bolo dnes ťažké sa „chytit'“, no myslieť si budú svoje, lebo počasie dnes bolo na lietanie ako stvorené...

Cestou na kopec celý spotený premýšľa o kúpe terénnej motorky. Keď predá padák a celý výstroj, tak to vari aj bude stačiť. Čím viac chce lietať pod oblakmi, tým menej sa mu darí. Už je znova temer nad lúkou, kde pred hodinou pristál. Do baldachýnu padáku padajú škaredé slová. Niekedy sa s padákom láskyplne rozpráva, dnes mu britko nadáva. Viac ako hnev samotný ho ničí neschopnosť ho ovládnuť. Hrubo a nenáležite ťahá za riadiace šnúry. Padák má toho dost', prudko sa rozkýva, z polovice sa náhle vylieva vzduch a pilot sa v okamihu hompáľa na kraji lesa na statnom buku nad šípovým krom nadštandardnej veľkosti. Ticho pretne niečo ako zavytie raneného vlka. Nič sa mu nestalo, len sa mu polámalo vnútro. Keď sa upokojí, zistí, že práve to potreboval. Zastať a prestať sa hnať len za úspechom. Už zabudol byť vd'ačný. Príliš mu zovšednelo byť neustále hviezdou. Preto je lístie buku na ktorom visí, najliečivejšiu rastlinou akú len mohol nájsť. Zajtra bude vd'ačný aj za párminútový let. A to navyše bude brať ako nezaslúžený dar. Možno prestane závidieť úspešnejším. Možno bez pretvácky po predčasnom pristáti bude si znova vedieť ľahnúť s úsmevom do trávy. S vankúšom balíka záložného padáku pod hlavou a stebлом v ústach sa bude ozaj úprimne tešiť z vysoko krúžiacich priateľov.

Nie je to zázrak, že človek môže lietať? Chodiť, dýchať, milovať? A predsa nás rozčuľujú do nepríčetnosti situácie, ktoré sú vlastne smiešne. Kto sa durdí, keď niečo nejde podľa jeho predstáv, nech sa pokúsi zadržať explóziu slov, kopancov, zúrivosti, výčitiek či až temer rúhania hraničiaceho s preklínaním. Nech si spomenie, že je to hra a že sa nemá brať príliš vážne. Visiaci zo stromu so šípkovým krom pod nohami ste totiž tak vážení, ako chlap vo fraku na gulášpartii drevorubačov z Lendaku. Aj týmto ďakujem všetkým drevorubačom za ich pomoc pri vyslobodzovaní pilotov ktorí občas celkom nečakane premenia obyčajný strom na padákovník.

Andrej Legutký

Máj – mesiac Panny Márie

V máji si osobitným spôsobom, tzv. májovými pobožnosťami uctieваме Pannu Máriu. A to aj napriek tomu, že v tomto mesiaci nie je v liturgickom kalendári nijaký väčší mariánsky sviatok. Sú v ňom iba dve nepovinné spomienky: Panny Márie Fatimskej – 13. mája a Panny Márie Pomocnice kresťanov – 24. mája. Odkiaľ teda pochádza a k čomu nás vedie májová mariánska spiritualita?

Mesiac máj je v Cirkvi oddávna mesiacom Panny Márie. Iniciátorom mariánskeho mesiaca v modernom chápaní, čiže s pobožnosťami na každý deň, bol jezuita Dionisi svojím dielom *Mese di Maria*, vytlačenom vo Verone (Taliansko) r. 1725. Pápeži, napríklad Pius VII., Gregor XVI. a Pius IX. obdarúvali májové pobožnosti odpustkami. Pobožnosti v mesiaci máji vo svojich dokumentoch odporúčali najmä pápeži Lev XIII. a Pius XII. Pápež Pavol VI. 30.4.1965 vydal encykliku *Mense Maio*, v ktorej povzbudzuje veriaci ľud k týmto pobožnostiam, aby ich obetovali za šťastné zakončenie Koncilu a zároveň za vyprosenie pomoci na uskutočnenie koncilových ustanovení a za pokoj vo svete, keďže v tých rokoch bol ohrozený mier.

Deviatnik k Božskému Srdcu

V mesiaci máj budú v deviatniku pokračovať:

Meno a priezvisko	č. domu	začiatok deviatnika
Mária Kaňová	260	4.5.2008
Mária Schmögnerová	259	13.5.2008
Júlia Hrebeňárová	78	22.5.2008
Anna Blaščáková st.	9	31.5.2008
Slávka Servátková	9	9.6.2008

Ježiš zmenil môj život.....

„Pýtate sa, ako mohol Ježiš zmeniť taký nudný, nezaujímavý život?“

Utrpenie je mnoho ráz príležitosťou, keď chce Boh konať v našom živote. Dievča, ktoré vo veku 16 rokov stratilo otca, je toho dôkazom.

„Priatelia, nechcem vám hovoriť o tom, aká som bola predtým. Mnohí z vás sa možno čudne zatvária, veď táto rubrika je venovaná práve tomuto. Odpoveď vám zdôvodním. O drogách hovoriť nemôžem, nedrogovala som. Ani o alkohole, nepila som. Nevyznávala som satana, nemala som zlú partiu. V skratke, netrpela som žiadnou závislosťou, na ničom som ‚nefičala‘. Práve naopak. Môj život bol úplne normálny. Chodievala som do kostola, do skautingu, neskôr do spoločenstva Gabriel. Jednoducho, žila som dosť pobožne. Pýtate sa, ako mohol Ježiš zmeniť taký nudný, nezaujímavý život? Budete sa čudovať, ale Ježiš ho zmenil. Nie radikálne, ale veľmi.

Pochádzam zo štvorčlennej rodiny. Ocko, mamka, mladšia sestra a ja. Krásna idylka. Rodičia pracovali, my sme študovali, prežili sme ťažké i radostné chvíle. Nikdy nebolo tak zle, aby nemohlo byť ešte horšie.

Až nadišiel máj roku 2002. Ocino začal na pravé oko škúliť. Navštívil lekára. Na ľavej strane krku mu našli hrčku – nádor. Zhubný? Nezhubný? Nastalo obdobie vyšetrení. Verdikt jasný. Zhubný nádor, diagnóza – rakovina. Nevedela som sa povzniesť nad túto chorobu. Nasledovalo liečenie, chemoterapie, rádioterapie, nemocnica v Ružomberku. Na ockovi som videla, že sa nevzdával, bol silný, bojoval. Bola som nešťastná, hnevala som sa na Boha, modlila som sa za uzdravenie otca. Bohu som povedala, že ma sklame, ak mi ho vezme. Jeho stav sa zhoršoval. Liečenie nebolo účinné. Metastázy spôsobili, že stavec na krku sa mu rozsypal. Nosil golier, aby mohol chodiť. Bol chudý, zosivel, mal len 47 rokov.

V tom čase sme mali pravidelné stretnutia v Charite s kamarátkou Evkou. Napriek všetkej bolesti som išla. Bola sobota, ktorá bola zameraná na modlitbu za všetkých. Prišiel rad aj na mňa. Nesústredila som sa. Odrazu mi pošepkala do ucha, že cíti, ako ma niečo trápi. Mala som to

odovzdať Bohu, On sa postará. Vtedy som Mu povedala, ako hrozne sa cítim, že chcem, aby sa stala jeho vôľa a odovzdávam mu tatkové zdravie. Mne i Evke prešiel mráz po chrbte. Niečo zo mňa opadlo. Nechápala som. Išli sme domov. Otvorila som dvere na tatíkovvej izbe. Sadla som si k jeho posteli. Išiel na WC, zafajčil si. Lahol si na posteľ. Začalo sa mu ťažko dýchať. Chytil ma za ruku, naše oči sa stretli a rozlúčili sme sa. Už len hľadel na Hromničku. Zomrel na prvú adventnú nedeľu. Mysľou mi prechádzali výčitky. Je to moja vina, ja som to chcela. Hrozné! Ničomu som nerozumela, len som plakala. Na druhý deň sme išli po správu o smrti. Lekár nám povedal, že keby tatko žil dlhšie, tak by ochrnul. Nemohol by chodiť, ani rozprávať, ani jesť, veľmi by trpel. V tej chvíli som pochopila, ako ma Boh miluje. Mňa a moju rodinu nenechal viac trpieť. Ani otca.

Pán Ježiš otcovou chorobou zmenil môj život. Odvtedy mu dôverujem. Každú situáciu a rozhodnutie nechávam na Neho. Povzbudzujem i vás, nebojte sa! Dajte všetko ešte dnes Ježišovi, všetky problémy, starosti, on ich prijme a pomôže vám. Nemusíte byť zatvrdilí hriešnici, aby mohol zmeniť váš život. Modlím sa za Vás...“

vema

Kde je chyba

Čítal som v evanjeliu : „ Proste a dostanete...“ Preto som kľakol, zložil ruky a modlil som sa. Dlho som prosil, ale vyslyšanie neprišlo. Čo si mám o tom myslieť ? – Alebo niet Boha, alebo sa o naše biedy nezaujímam, alebo to, čo on sám v evanjeliu hovorí, nie je pravda..... Ale v každom prípade sa mi modlitba zdá byť zbytočná.

Hľa, takýto je nekresťanský uzáver mnohých kresťanov. Prečo Boh niekedy nevyslyší ? – Augustín na to odpovedá krátkou slovnou hračkou : „ Mali, mala male petimus. – Zlí sme, zlé veci prosíme a zle si ich prosíme.“ Zlí sme. Nuž ako chceš, aby ti Boh dal, o čo prosíš. Keď ty

skúpo zatváraš dľaň a odvraciaš sa, keď prosí on ? Zlé veci prosíme. Otec nedá do ruky dieťaťu ostrý nôž, aj keď sa rozplače ... Boh ťa má príliš rád, aby ťa vyslyšal, keď prosíš o to, čo by ti mohlo byť na škodu. Zle prosíme. S malou pokorou. Naša prosba znie niekedy ako rozkaz. Nevytrvalo prosíme, bez dôvery a roztržito. Tu je chyba. Bez dobrej modlitby nedokážeš dobre žiť, ale ani bez dobrého života sa nebudeš vedieť dobre modliť.

(n)

Pokoj

Pri bráne istého mesta sedí starý muž a víta prichádzajúcich. Blíži sa istý cudzinec a pýta sa: „Akí ľudia žijú v tomto meste, dobrí alebo zlí?“ „Takí, akí žili v meste z ktorého prichádzaš“, odpovedá stavec. „V mojom predchádzajúcom meste boli len samí dobrí ľudia. Boli láskaví, milí, pomáhali si jeden druhému. Bola radosť tam žiť,“ odpovedá cudzinec. „Môžem ti teda naisto zaručiť, že ľudia v tomto meste budú takí istí. Iba dobrí, milí a láskaví“, odpovedal stavec.

Vtom sa približuje ďalší človek. „Akí ľudia žijú v tomto meste?“ pýta sa aj on starca. „Takí, akí žili v meste, v ktorom si žil doteraz“, odpovedá stavec. „No to vám teda ďakujem. Ľudia v mojom predchádzajúcom meste boli hrozní. Na nevydržanie. Som rád, že som odtiaľ preč. Sama zloba, neochota, nežičlivosť, závisť.“ „Myslím, že ľudia v tomto meste nebudú o nič lepší,“ hovorí stavec.

Aj keď tento príbeh je veľmi zjednodušený, myšlienka, ktorú nám podáva je jasná. Svet a ľudia okolo nás sú takí, akí sme my. Ak my v sebe nosíme pokoj, potom ho budeme nachádzať všade, kde prídeme. Ak my sami nemáme pokoj vo svojom srdci, potom ho nenájdem nikde okolo seba.

(n)

Program sv. omši na mesiac máj 2008

dátum	čas	úmysel	lektor
1.5.	8:00	za veriacich farnosti	Ľudmila Vanečková Mária Bretzová
	10:00	za veriacich farnosti	Júlia Hrebeňárová Katarína Bodyová
2.5.	18:30	zos. Mária a Michal Čupka	Zuzana Kisková
3.5.	8:00	zos. Juraj Bednarčík	
4.5.	8:00	zos. Anna a Ján Michalčík	Anna Blaščáková Katarína Bodyová
	10:00	poďakovanie za 40 rokov manželstva	birmovanci
5.5.	18:30	zos. Anna a Karol	Lucia Hrebeňárová
6.5.	7:00	zos. Anna a Jozef Šoltis	
7.5.	18:30	zos. Irena Krullová – výročná	birmovanci
8.5.	7:00	za zdravie a Božie požehnanie sestry Kataríny s rodinou	Ľudmila Vanečková
9.5.		sv. omša nebude	
10.5.	8:00	zos. Peter a Jozef Hrebenár	Mirka Knapíková Monika Hrebeňárová
	10:30	za zdravie a Božie požehnanie sestry Žofie	Ľudmila Vanečková Patrik Body
11.5.	8:00	zos. Jozef Kovalčík	Marcela Hrebeňárová Alžbeta Hrebeňárová
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci
12.5.	18:30	zos. František, Katarína a Ján Klorus	Miriám Zummerová
13.5.	18:30	za Božie požehnanie kňaza Andreja	
14.5.	18:30	za Božie požehnanie kňaza Jaroslava	birmovanci
15.5.	18:30	za Božie požehnanie pre Annu	Adrián Hrebeňár

dátum	čas	úmysel	lektor
16.5.	18:30	zos. Mária a Jozef Smolen	Mária Knapíková
17.5.	8:00	zos. Žofia a Peter Pisarčík	
18.5.	8:00	zos. rod. Paugschovej	Lucia Hrebeňárová Alžbeta Hrebeňárová
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci
19.5.	18:30	zos. Jozef Andráš	Adrián Hrebeňár
20.5.	8:00	za Božie požehnanie pre Magdalénu	
21.5.	18:30	zos. Jozef Andráš	birmovanci
22.5.	17:30	za veriacich farnosti	Pavol Hrebeňár Júlia Hrebeňárová
23.5.	18:30	zos. Agnesa a Ján Zummer	Monika Hrebeňárová
24.5.	8:00	zos. Katarína a Karol Pirožek	
25.5.	8:00	na úmysel ordinára	Marcela Hrebeňárová Katarína Bodyová
	10:00	za veriacich farnosti	prvoprijímajúce deti
26.5.	18:30	zos. Andrej Gallik	Katarína Matalíková
27.5.	7:00	zos. Mária a Ján Jankura č. 263	
28.5.	18:30	za živých členov ruže sv. Serváca	birmovanci
29.5.	18:30	za rod. Vanečkovú	Katarína Matalíková
30.5.	18:30	zos. Vojtech Gábor	Mária Knapíková

Májová pobožnosť je denne pred sv. omšou.

Sv. omše za účasti detí a mládeže budú vždy v piatok.

V prípade nepredvídanej udalosti (napr. pohreb) bude zmena v úmysloch sv. omši včas oznámená.

Slávnostná odpustová sv. omša bude v sobotu 10.5.2008 o 10:30 hod.

Slávnosť prvého sv. prijímania bude v našej farnosti 25.5.2008 o 10:00 hod.

Boh nás berie s rezervou

Človek je smiešny a pokrytecký tvor. Ako som to zistila ? Jednoducho. Sama na sebe, na priateľoch i známých. Ak je človeku „ako svinke v žite“, tak nič nepotrebuje. Spokojne si žije na tomto „hyperaktívnom“ svete, život je gombička. Nič nepotrebuje, dokonca ani Boha.

Keď človeka poznačí križ (choroba, smrť, nešťastná udalosť), Boh je prvý, ktorý si to „zlízne“. Z človeka vyklízne toľko urážok, hnevu, rebelstva i rúhania na Božiu adresu. Smiešne, a zároveň pokrytecké! Boh, ktorého človek nikdy nepotreboval, je odrazu všetkému na vine. Je horší ako zlý.

Myslím si, že Boh sa tiež „ucechtáva“, ale takým láskavým spôsobom. Berie nás s rezervou a neustále nám dáva šancu zmeniť sa. Človeče, začni mu ďakovať za to, čo máš a prestaň sa rúhať za to, čo ti vzal.

vema

Z histórie

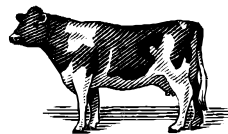
POL'NOHOSPODÁRSTVO (2. časť)

Chov hospodárskych zvierat a hydiny bol dôležitou súčasťou poľnohospodárstva. Zvieratá pomáhali človekovi pri práci na poli a poskytovali mu obživu. Aký bol stav hospodárskych zvierat?

V staršom období sa kládol dôraz najmä na kone, ktorých v 18. storočí bývalo vo Vrbove okolo 300. Neskôr ich počet striedavo stúpa a klesá. V chove hovädzieho dobytku je evidovaných okolo 500 – 600 kusov. V 19. storočí bolo v dedine okolo 900 oviec a približne 200 ošpaných. Včelári držali spolu 60 – 90 úľov včiel.

Vrbov mal nedostatok pastvín, z toho dôvodu dochádzalo k častým sporom o pastviny s Ľubicou a okolitými obcami. Viac ako dve storočia si vrbovčania prenajímajú pasienky od Ľubovnianskeho panstva na

jakubanskom chotári za 200 – 300 zlatých ročne. Využívali sa aj pastviny v lesoch, v porastoch nad 20 rokov.

V 20. storočí sa začal robiť súpis hospodárskych zvierat. K 1. júlu 1942 bol stav zvierat nasledovný:

kone 188, voly 6, dojnice 332, mladý hovädzí dobytok 160, ošípané 367, ovce 270, jahňatá 400, zajace 242, holuby 80, kačice 90, husi 1611, sliepky – nosnice 1040, kurčatá 756.

V roku 1988 živočíšna výroba v zlúčenom družstve mala:

hovädzí dobytok spolu 1330 kusov, z toho 435 dojníc, ošípané 748, prasnice 64. Oviec v roku 1977 bolo 1235 kusov a ich počet postupne klesal.

Finančné prostriedky získavali odpredajom časti zvierat a poľnohospodárskych produktov, hlavne na trhoch. Ľubický trh bol súčasne aj trhom vrbovským. Taktiež známe boli trhy v Spišskej Sobote a Kežmarku. Neskoršie boli zriadené nákupné organizácie.

Strava bola jednoduchá – domáca. Chlieb náš každodenný bol domáci. Veľmi si ho vážili. Keď kúsok spadol na zem, zodvihli ho a pobozkali. Piekol sa doma v pekárnikoch 9 – 10 kusov spolu s obľúbeným grulovníkom. Zemiaky, ako druhý chlieb, boli obľúbenou potravou. Najchudobnejší boli často odkázaní na kapušniarku a zemiaky. Za to dievčatá mali krásne červené líčka. Vo veľkej miere sa využívalo mlieko, ktoré sa dojilo do zochtárov. V mucilkách sa mútilo na maslo. Súčasťou stravy bol aj syr. Mäso bol predovšetkým varené a údené. Na stoloch ho bolo oveľa menej ako dnes. Veľmi obľúbenou bola ferľanka a kulaša omastená domácim maslom, zapíjaná kyslým mliekom. Vo veľkej miere sa využívala slanina, šmalec (masť) a sadlo. Na sviatky sa piekli koláče z kysnutého cesta a makovníky, jednoduché zákusky (bekeraje).

Život našich predkov bol síce ťažký, ale bol aj spokojnejší. V pote tváre obrábali polia, dorábali chlieb a chovali domáce zvieratá. Často ich postihli choroby, prírodné katastrofy, povodne (r. 1627, 1813), suchota (1786), neúrodné roky, mor hospodárskych zvierat. Ľudia si však vedeli navzájom pomôcť, prejavovali jeden k druhému úctu.

Kde sú tie krásne lány obilia a porasty zemiakov? Preplnené maštale dobytky a ošípaných?

Jozef Žemba, kronikár obce

Krížovka s tajničkou

Text ku krížovke: Aj keď uplatňovanie slobody ako výber z rôznych možností má zaiste svoju dôležitosť, podstatné je však to, aby sme pochopili, že jestvuje aj iný spôsob uplatňovania slobody, inak nám hrozí bolestné vytriezvenie z ilúzií. Najvyšší a najplodnejší prejav ľudskej slobody spočíva skôr v prijatí, než v ovládaní. Človek prejavuje veľkosť svojej slobody, keď pretvára realitu, no ešte väčšmi, keď ju s dôverou prijíma takú, aká sa mu deň čo deň predkladá. Prijat' situácie, ktoré sme si nezvolili, no ktoré vstupujú do nášho života v príjemnej a ľahkej podobe, je prirodzene ľahké. Problém vzniká samozrejme pri všetkom, čo sa nám nepáči a spôsobuje nám bolesť. No práve v týchto oblastiach sme často volaní k tomu, aby sme sa stali skutočne slobodní a „chceli“ to, čo sme nechceli, ba čo sme dakedy nechceli za nič na svete.

V tom spočíva prirodzená zákonitosť bytia: skutočne slobodným sa možno stať iba vtedy, ak ... **TAJNIČKA.** *Jacques Philippe*

VODOROVNE: **A.** Nakosila – nástroj vydávajúcí chrastivý zvuk. **B.** Emerencia (dom.) – skupenstvo vody – dvojkoľosový vozík. **C.** Pohovka (zast.) – otroci (bás.) – rozrýval. **D.** Bralo – Olympia (dom.) – nápoj Polynézanov – Kresťanskí Demokrati (skr.) **E.** Pracuj – odpočívali – fyz. veličina. **F.** Rímskych 49 – štát v USA – Short Messages Service – poskočenie. **G.** Vták (maď.) – Oľga (dom.) – orgán zraku. **H.** Ošatil – perloočky (zool.) – vzdelával. **I.** Rozomieľaj – chabo – ulom. **J.** Súvisiaci s pižmom – nula – predstavení kláštorov. **K.** Rádiolokátor – zdrať (čes.) – predmet. **L.** Organická skup. odvodená od pentátu – súčasť trieslovín – šachová figúrka. **M.** Dôveruj – nie onakým – hrad v Čechách. **N.** Riečny delfín – preorávaj! – kamenitá suť – duša Egyptana. **O.** Tropická popínava rastlina – pyskaté liečivé rastliny – červený (nem.) **P.** Ruská rieka – Karolína (dom.) – rovnaké spoluhlásky – talianske sídlo. **R.** Domáce zviera – starorímsky básnik – čipka. **S.** Sekám – pohorie v Bulharsku – Turek (zast.) **T.** Stroj (hov.) – zried. ženské meno.

ZVISLE: **1.** Neprikurujem – zmárni, usmrť – športová potreba. **2.** Typ banskej trhaviny – druh textilnej väzby – prvý egyptský faraón – pevná zostava jedál. **3.** **STRED TAJNIČKY** – iránska mena – bibl. syn Adama a Evy. **4.** Nástenný gobelín – nesedel – sklovitá ochranná vrstva – tropický plod – molybdén (chem.) **5.** Chyt' – jemná hmla – ostrov v Malých Sundách – cesta v taoizme – poplach (kniž.) **6.** Textová skratka – boh mohamedánov – nórské mužské meno – prikry – planétka. **7.** Ázijský jeleň – **KONIEC TAJNIČKY** – maď. mužské meno. **8.**

Ryžová pálenka – Imrich (dom.) – značka hodín – včelí produkt – ad acta. **9.** Zľava z ceny tovaru – vidiny – argentínske mesto – citosl. schmatnutia – Religion of Reformation (skr.) **10.** Podmienková spojka – amer. hudobný skladateľ – auditorská správa – plte (čes.) – etiópski hodnostári. **11.** Ruský monarcha – otecko (fam.) – **ZAČIATOK TAJNIČKY.**

12. Zavlažovacia priekopa v Ázii – starogerm. mytologická postava – obkŕája – kopal (det.) **13.** Zostatok na účte (odb.) – kolmá priamka – ženské meno.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
A													
B													
C													
D													
E													
F													
G													
H													
I													
J													
K													
L													
M													
N													
O													
P													
R													
S													
T													

(NIE)LEN PRE BIRMOVANCOV

V apríli sa pomaly, ale isto začala v našej farnosti rozbiehať príprava kandidátov na prijatie sviatosti birmovania. Na prijatie tejto sviatosti sa prihlásilo 79 kandidátov, ktorí boli rozdelení do ôsmich skupín. Preto, aby mohli približne o rok túto sviatosť kresťanskej dospelosti prijať, musia splniť určité podmienky, s ktorými boli samotní birmovanci oboznámení, ale vzhľadom k tomu, že chceme, aby boli tieto podmienky jasné aj rodičom a ostatným farníkom, uvádzame ich na tomto mieste:

Každý birmovanec je povinný:

- úprimne sa snažiť o dobro seba i iných.
- milovať Boha a ľudí a stávať sa jeho dospelým synom (dcérou)
- zúčastňovať sa sv. omši v nedeľu, v prikázaný sviatok a každú stredu, kedy bude sv. omša určená kandidátom na prijatie sviatosti birmovania.
- pravidelne, minimálne raz mesačne, pristupovať ku sviatosti zmierenia.
- zúčastňovať sa pravidelných stretnutí so svojou skupinkou podľa dohodnutého časového harmonogramu.
- pripravovať sa na každé stretnutie zodpovedne a plniť všetky úlohy vyplývajúce z jednotlivých náuk.
- vykonávať služby pre farské spoločenstvo – čítanie Božieho slova, modlitby veriacich, prinášanie obetných darov, modlitba sv. ruženca,....

Pre každého birmovanca ďalej platí:

- trojnásobná neospravedlnená neúčasť na stretnutiach skupiny, alebo na sv. omšiach spôsobuje vylúčenie z prípravy.
- pokračovať v príprave je možné až po novom vstupnom preskúšaní.
- pri nezvládnutí požiadaviek môže byť birmovka presunutá na neskorší čas.

animátori

Z návštevy eurokomisára

Jána Fígel'a

Deti píšú Bohu

Milý Bože
keď si robíš perá a
cvičky rovnako
ako chlapcov a dievčatá
mám dojem, že perá
a cvičky sa k sebe
hodia lepšie.

Tvoj kamarád.

Karol

12 rokov

Milý Bože,
mamka, mami a sestra
napisujú každú
več. Veľa mi
vysvetlo o tom, že
nikdy nenarúčaš,
keď má tvoja
mamka narodeniny
a maj jej dať božské
darčeky. Myslel som, že
ma vodilo na nos, a ja som

3 pondrávom
cena

Zorobor

Milý Bože
keď som čítal
o Abrahámovi. Preto si ho
tak ľahko zbúval, hým sa
mal stať učiteľom v
Sioní je učiteľom mala má

Boris

9 rokov

Milý Bože
všade sa mi veľmi páči.
Vždy sa snažím,
ako len viem. Aj sa každý
večer modlím. Dušfam, že sa
mi to pri poslednom súde
bude rátať.

Verná kresťanka

Gabika

11 rokov

Milý Ježiš,
ako si sa naučil to všetko,
čo píše Lukáš v
evangeliu, keď si nebol
rela do školy?

Sabina,
7 rokov

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vrbov, 059 72 Vrbov 133,

e-mail: dlugosa@gmail.com

Imprimatur udelil Mons. Prof. ThDr. František Tondra 15.12.2006, pod číslom 26/2006

Zaregistrované na Ministerstve kultúry SR dňa 6.12.2006, pod číslom RP 242/2006

Odborný konzultant: Mgr. Ing. Andrej Legutký

Šéfredaktor: Mgr. Ing. Alžbeta Dluhošová

Redakčná rada: Helena Kovalčíková, Marcela Hrebeňárová

Tlač: vlastná – máj 2008

Počet výtlačkov: 150